

คำจารึก	คำแปล
<p style="text-align: center;">การอ่าน – แปลครั้งพุทธศักราช ๒๔๗๓</p> <p>คำอ่าน : ศ. โรเบิร์ต ฮัลลiday และ ศ. ชาร์ลส์ ฮัตโต บลักเด็น (พ.ศ. ๒๔๗๓)</p> <p>๑. ๑๐ ๑๑ โว' เสลาเลขุ จรมตตุ สมภารุ อต</p> <p>๒. ทุนาตุ เอยุม ปิ ยง เจตี กนตุ อุโปสุถ โว' ปิ กิณุทรรุ เอ-</p> <p>๓. ญ ภารุ กุ โกณุ เอยุม ป โว' ตี ตฺรล ไปย เจตี มฺรโม-</p> <p>๔. กุ เทย ปรุทรรุ ยโปง พุนง ปิ ติกุ ตฺรสุ โมย ติกุ โพรว โมย ไซลว</p> <p>๕. ภารุ ญุม (หรือ ญุม) สุกุม โกลนุ' ตี ตฺรล ไปย เจตี ตฺรไทย ไทย ปง ยิต</p> <p>๖. พุนง ทินุจาม ติกุ ตฺรสุ ภารุ ติกุ โพรว ปิ ไซลว ภารุ ญุม (แ) ง (หรือ ถาง) ม โกลนุ' ตี ตฺร -</p> <p>๗. ล ไปย เจตี ปรลตฺ เทย ปรุทรรุ ยโปง พุนง ปิ ติกุ ตฺมสุ มอย ติ</p> <p>๘. กุ โพรว โมย ไซลว ภารุ ญุม สฺรวุ (ญุม หรือ สฺรวุ) ม โกลนุ ๑๐ ๑๑</p> <p>๙. ๑๐ ๑๑ โว' เสลาเลขุ (เสลาเลขุ) จรมตฺ สมภารุ เอยุม สิม 'สววาติ สิทฺติ ตฺร-</p> <p>๑๐. ล ภาสุ กาลุ ม เอย ติตฺ อารุ ม'รุ เทย อุโปสุถ เซตวนุ โวโก--</p> <p>๑๑. มุ กุ โกณุ เอย ภารุ โมย สิม 'มหานาม โมย สิม' กจฺจาย</p> <p>๑๒. เทย กาลุ โคะ เอย ทุกุ จนามุ ปิ จวสุ ภารุ เซสฺถ (เซสฺถ) สมวตฺษรุ จสุ ปิ มฺร-</p> <p>๑๓. โมกุ เซสฺถ -องฺคารวารุ จิตฺรฤกฺษ (หรือ จี') เทย กาลุ โคะ ยิง ตฺรล เอยุม-</p>	<p>คำแปล : ๑) ศ. โรเบิร์ต ฮัลลiday และ ศ. ชาร์ลส์ ฮัตโต บลักเด็น, (พ.ศ. ๒๔๗๓), (แปลจากภาษามอญเป็นภาษาฝรั่งเศส) ๒) ศ. ม.จ. สุภัทรดิศ ดิศกุล (แปลจากภาษาฝรั่งเศสเป็น ภาษาไทย), (พ.ศ. ๒๕๑๕)</p> <p>๑. ต่อไปนี้เป็นคำกล่าวที่เป็นความจริง จารึกขึ้นบนแผ่นศิลา ถึงผลงาน</p> <p>๒. ของสกุลของข้าพเจ้า ซายาของข้าพเจ้า ๒ องค์</p> <p>๓. และโอรสของข้าพเจ้าได้สร้างเจดีย์ ๓ องค์ไว้เบื้องหน้าวัดนี้ พื้นดินของเจดีย์ทางทิศตะวันออก</p> <p>๔. คือ ๓ พงษ์ในปดรร ยโปง พร้อมด้วยทาสชาย ๑ คน ทาสหญิง ๑ คน และสัตว์ ๒ ตัว</p> <p>๕. ทั้งหมดนั้นเป็นผลงานของญุมสุก พื้นดินของเจดีย์องค์กลาง</p> <p>๖. คือ ๔ พงษ์ในบังยิต พร้อมด้วยทาสชาย ๒ คน ทาสหญิง ๓ คน และสัตว์ ๒ ตัว ทั้งหมดนั้นเป็นผลงาน ของญุมแวง</p> <p>๗. พื้นดินของเจดีย์องค์ทิศตะวันตก คือ ๓ พงษ์ในปดรร ยโปง เช่นเดียวกับทาสชาย ๑ คน</p> <p>๘. และสัตว์ ๒ ตัว เป็นผลงานของญุมอูร</p> <p>๙. นี่คือคำกล่าวที่เป็นความจริงของผลงานของข้าพเจ้าเอง สัตพาทิสิทฺติผู้เป็นเจ้าของ</p> <p>๑๐. แห่งแผ่นดิน เมื่อข้าพเจ้าได้ผนวชเป็นพระภิกษุในวัดเซตวันนี้</p> <p>๑๑. กับโอรส ๒ องค์ ของข้าพเจ้า องค์หนึ่งทรงนามว่ามหานาม และอีกองค์หนึ่งทรงนามว่ากัจจาย</p> <p>๑๒. ในขณะที่นั้นข้าพเจ้ามีอายุได้ ๓๒ พรรษาคือ ปีเชสฺถ วันขึ้น ๑๓ ค่ำแห่ง</p> <p>๑๓. เดือนเชสฺถ วันอังคาร พระจันทร์เสวยฤกษ์จิตร ในระยะนั้น พระมหาเถรผู้่านับถือ</p>

<p style="text-align: center;">(ต่อ)</p> <p>๑๔. หาเถร ม สิม ' ราชครุ ม ทส อคฺคเถร ตฺรล เอย โคะ ทุกฺจนามุ ๑๕. ทินฺจามุ จฺวสฺ ภาวฺ ท ตฺรล เอย โคะ กุ โภม กุ ตฺรล เอย สงฺฆ ทินฺจา - ๑๖. มุ จฺวสฺสฺ คุโรโลงฺ กุ ตฺรล เอย สามเณรฺ โมยฺ กลฺ กุ ภาว ทินฺโม ' ม ๑๗. ตาวุ เทยฺ สิทฺธานุ เขตฺตวนุ โว' ๑ ๑ ๑</p>	<p style="text-align: center;">(ต่อ)</p> <p>๑๔. นามว่าราชครุได้เป็นประธาน ท่านมีอายุ ๑๕. ๘๒. พรรษา ท่านพร้อมด้วยพระสงฆ์เป็นจำนวน ๘๐ ๑๖. และสามเณรเป็นจำนวน ๑๐๒ รูป ต่างก็พำนักอยู่ใน ๑๗. วัดเขตต์วันนี้ พระราชอัครเถรราชครุ และข้าพเจ้า พร้อมด้วยพระสงฆ์จำนวน ๘๐ รูป สามเณร ๑๐๒ รูป ได้อยู่จำพรรษา ณ สถานเขตต์วันแห่งนี้</p>
<p style="text-align: center;">การอ่าน – แปลครั้งพุทธศักราช ๒๕๓๓</p> <p>คำอ่าน : เทิม มีเต็ม (พ.ศ. ๒๕๓๓)</p> <p>๑. //๐// วัธเสลาเลทฺจรมตฺตสมฺภาวธ ๒. ทฺยาดฺตเอยมป ๐ ยงฺเจตฺกนฺตอุโบสถวัธ ปิกินฺทฺรเอ ๓. ยฺบารฺกุกินฺเอยมย (มป) วัธ ๐ ติตฺรล ปโยเจติ^(๑) มฺรโม ๔. กฺเทยฺมฺทฺรยโงฺพนงฺปีทฺกฺตฺรลโมยฺทฺกฺโพวโรมยฺโชลฺ ๕. บารฺณมฺสูกฺมโกลณฺ ๐ ติตฺรลปโยเจติ^(๒) เทยฺเทปฺปงฺยิต ๖. พนงฺทินฺจามฺทฺกฺตฺรลบารฺทฺกฺโพวโรมยฺโชลฺบารฺณมฺเฝงฺมโกลณฺ ๐ ติตฺร ๗. ลปโยเจติ^(๓) มฺรลตฺตเอยมฺทฺรยโงฺพนงฺปีทฺกฺตฺรลโมยฺท ๘. กฺ โพวโรมยฺโชลฺบารฺณมฺ (สูก) มโกลณฺ ๑ ๑ ๑ ๙. ๑ ๑ ๑ วัธเสลาเลทฺจรมตฺตสมฺภาวธ^(๔) เอยมฺลิมลฺโธวโรมยฺทฺร ๑๐. (ล) ราสฺกาลมเอย (ตฺ) อาร์ม (ธ) เทยฺอุโปสถเขตฺตวนฺวัธโก ๑๑. มกฺกินฺเอยบารฺโมยฺลิมลฺโธวโรมยฺทฺรโมยฺลิมลฺโธวโร ๑๒. เทยฺกาล^(๕) โคะเอยฺทุกฺจนามฺปีจฺวสฺบาร เซสฺถสมฺมาตฺสร^(๖) จลฺปีมฺโร ๑๓. มกฺกฺเซสฺถคฺวารวโรจิตฺรโรสฺเทยฺกาล^(๗) โคะยงฺตฺรลเอยม ๑๔. (หา) เถรมลฺลิมลฺโธวโรมยฺทฺรลเอยโคคะทุกฺจนาม ๑๕. (ท) นุจามฺจฺวสฺบารฺทฺรลเอยโคคะทุกฺจนาม ๑๖. มจฺวสฺสฺครฺโลงฺกฺตฺรลเอยสามเณร^(๘) โมย^(๙) กุลฺกบาร ทินฺโม^(๑๐) ม ๑๗. ตาวุเทยฺสิทฺธานฺเขตฺตวนฺวัธ //๐//</p>	<p>คำแปล : จำปา เยื้องเจริญ (พ.ศ. ๒๕๓๓)</p> <p>ศิลาจารึกนี้ ได้บันทึกเรื่องการบำเพ็ญกุศล การสร้าง ถาวรวัตถุในพระพุทธศาสนา ซึ่งพระชายาและพระราชวงศานุวงศ์ แห่งข้าพเจ้า ได้กระทำขึ้นคือ การสร้างพระเจดีย์ ๓ องค์ บน ท่ามกลาง พื้นแผ่นดินเบื้องหน้าพระอุโบสถ ด้านบูรพาทิศ ส่วนของ พระชายาและพระราชวงศ์ ๒ องค์ ส่วนของข้าพเจ้าและพระโอรส ๑ องค์ นายช่างสุก สร้างผนัง ๓ ผนัง ถวายโค ๑ คู่ คนสำหรับรักษา อาราม (อาณาเขต) นี้ ผู้ชาย ๑ ผู้หญิง ๑ นายช่างอรุ สร้างเจดีย์ เรือนแก้ว บนพื้นแผ่นดิน ผนัง ๓๐ ถวายโค ๑ คู่ คนสำหรับรักษา อาราม (อาณาเขต) นี้ ผู้ชาย ๑ ผู้หญิง ๑</p> <p>ศิลาจารึกนี้ ได้บันทึกเรื่องราวของข้าพเจ้า ผู้มีนามปรากฏ ว่า “สัพพาทิสัทธา” ผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดินเมื่อข้าพเจ้ามีอายุครบ ๓๒ ปี กาลนั้น ข้าพเจ้าพร้อมด้วยโอรสทั้ง ๒ คือ มหานามและกัจจายะ ได้ออกผนวชเป็นพระภิกษุแล สามเณร ณ อุโบสถเขตต์วัน เมื่อเขมฺฐ คาววโร ขึ้น ๑๓ ค่ำ ปีเขมฺฐะ จิตฺรฤกษ์ โดยมีพระมหาเถรนามว่า “ราชครุ”^(๑๒) อันเป็นอัครเถร ซึ่งมีพระชนมายุได้ ๘๒ พรรษา เป็น ประธานสงฆ์</p>